

دنیا تازان

برای دنیا اگر باشد، چنان می تازند که اسب هایشان به نفس نفس می افتند و از برخورد پایشان با سنگ ها، جرقه های آتش برمی خیزد. این ها برای رسیدن به این دنیا، چنان غارت می کنند که جز گردوغبار، اثری از خود باقی نمی گذارند، اما...

اما همین انسانی که نسبت به دنیا این گونه حریص است، وقتی نوبت به پروردگارش می رسد، بسیار بی همت و ناسپاس می شود و خودش هم بر این خوی زشت، گواهی می دهد. این در حالی است که خدا، دوست داشتن خیر و نیکی را در وجود او قرار داده بود، اما او به جای این که خیر را در خدای باقی ببیند، در دنیای فانی دید و همه توان خود را برای آن گذاشت!

وای براو... وای براو که مسیر را به خطا رفته است! مگر نمی داند آن هنگام که قیامت برپا شود و همه آن چه در قبرها و قلب هاست، بیرون بریزد؛ دیگر اوست و خدایی که به همه چیز آگاه است؛ خدایی که یک عمر نافرمانی اش را کرد تا دنیای نابودش دنی را به دست آورد...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا (۱) فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (۲) فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (۳) فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا (۴) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (۵) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ (۶) وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ (۷) وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ (۸) أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (۹) وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (۱۰) إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (۱۱)

سوره مبارکه عادیات

